

[Flygaard.]

at få dækket den nødvendige opsparing. Vi mener imidlertid ikke, at det bør finde sted gennem lotterispil, men gennem en fornuftig økonomisk politik.

Vi kan således ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, og jeg har med de anførte bemærkninger begrundet, hvorfor vi ikke kan gøre det.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg takker også her for tilslutningen. Jeg var lige ved at tro, jeg skulle takke for en enig tilslutning, men det lykkedes altså ikke i sidste omgang.

Må jeg sige til hr. Lysholt Hansen, at jeg ikke har haft planer om at udvide lånet til 200 mill. kr. Det er selvfølgelig ting, man kan overveje i finansudvalget, eller hvor det går hen, når man kommer til at drøfte spørgsmålet, hvis det skal i udvalg overhovedet.

Med hensyn til annonceringen vil det blive temmelig omfattende, idet nogle af disse trækingslister er meget store og meget omfattende. Jeg forstår godt interessen for at kunne yde støtte til pressen gennem sådanne store omfattende annoncer, men nu er det jo ikke støtte til pressen, der er tale om i denne forbindelse. Jeg må måske også gøre opmærksom på, at de fleste ikke behøver at købe præmielister, idet de jo er fremlagt i pengeinstitutter og på posthuse. Der er vel ikke så forfærdelig mange borgere, der ikke på et eller andet tidspunkt kan komme det ene eller det andet sted og så har lejlighed til at kunne checke af, om de har vundet eller ikke vundet.

Til hr. Haunstrup Clemmensen, der bringer andre renteindtægter ind i billedet, vil jeg dog gerne sige, at hvis man har en præmieobligation, er man ikke sikker på, at man får nogen renteindtægt. Man er altid sikker på, at man har nogle penge bundet, som måske ikke giver renteindtægt. Jeg har i alt fald aldrig vundet på de præmieobligationer, jeg har haft. Det skulle jeg måske ikke sige, for det er jo sådan set ingen anbefaling, men så er der vel andre, der har haft mulighed for at vinde.

Jeg forstår ikke hr. Flygaards udtalelser om, at man er imod denne forlængelse. Det har ikke noget med pengepolitik at gøre. Enhver kan indløse de præmieobligationer,

man har, hvis man ikke ønsker at fortsætte. Det hviler altså i så henseende på den enkeltes frie initiativ, og det er jeg i hvert fald på det område tilhænger af.

Lysholt Hansen (S):

Jeg kan ligesom finansministeren bekende, at jeg heller aldrig har været heldig at vinde, men jeg håber stadig væk. De første år levede vi alle sammen i et spændt håb om, at hver gang vi lukkede avisen op, så var der den store gevinst til os, men nu er det der ikke så meget mere.

Jeg vil sige til ministeren, at jeg synes, vi måske alligevel skal have en lille kort udvalgsbehandling af hensyn til spørgsmålet om annonceringen. Jeg tror nok, at pressen hitter ud af at få plads til annoncen, hvis det skulle være. Jeg tror oven i købet, man kan få den til en favorpris. Men det er ikke så meget den presse-mæssige side af sagen, det er mere det, at jeg synes, at når man fra det offentliges side laver en ting som et præmieobligationslån, så er det naturligt, at folk helt automatisk i deres egen avis kan læse, om de er vindere eller ikke vindere. Det vil jeg gerne at vi drøfter, og ikke mindst, at ministeren i mellemtiden, inden han bliver kaldt til møde om det, undersøger, hvad det egentlig vil koste at få en fornuftig ordning med pressen på dette felt.

Flygaard (DR):

Jeg tror ikke, ministeren vil være uenig med mig i, når det kommer til stykket, at der faktisk her er tale om pengepolitik, men det er nok et meget begrænset område af pengepolitikken, og det er da et forsonende element, at man kan frigøre sig. Men i og med at man sådan set åbner muligheden for, at man kan lade pengene blive stående, bliver der altså en lille smule tilbage. Det kan være, der er nogle, der så tænker: nå ja, skidt, lad dem så stå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse